

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010053
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2521010053.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou v trestnej veci proti obžalovanému T. R. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. októbra 2021, takto

rozhodol:

Obžalovaný
T. R., nar. XX.XX.XXXX D. C.Ď., trvale bytom C.,

sa uznáva za vinného, že

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 16:00 hod. v C. na ulici C. C. pred pohostinstvom U.Z. fyzicky napadol poškodeného G. Y. tak, že ho udrel päšťou do tváre, do oblasti pravého oka, čím mu spôsobil hydraulickú zlomeninu s prepadom dna spodiny pravej očnice, zlomeninu zygomaticomaxilárneho komplexu vpravo, viac úlomkovú zlomeninu vnútornej strany očnice vpravo, pomliaždenie pravého oka, dočasne zvýšený vnútro očný tlak a tržnú ranu v obočí vpravo s dobou liečenia v trvaní najmenej 42 dní,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a m u
u k l a d á

Podľa § 156 odsek 3 Trestného zákona s poukazom na § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný uhradiť poškodeným:
X) G. Y., nar. X.X.XXXX D. C., bytom D. XX, C. škodu vo výške 2.735,10 eur a

X) D. F. C., Z. G., so sídlom C. X. X, XXX XX H., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 3.417,26 eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa odkazuje poškodený G. Y., nar. X.X.XXXX D. C., bytom D. XX, C. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Piešťanoch podal dňa 9.3.2021 na obžalovaného obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku.

Poškodený G. Y. si náhradu škody uplatnil v sume 2.735,10 eur z titulu náhrady za bolesť podľa vyčíslenia v znaleckom posudku I. C. a v sume 2.500 eur z titulu ušlého zisku. Všeobecná zdravotná poisťovňa si uplatnila náhradu škody v sume 3.417,26 eur za náklady na zdravotnú starostlivosť poškodeného.

Dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní, a to výpoveďami obžalovaného, poškodeného, svedkov Q. H.Í., S. O., Q. X., H. M. a I. X., prečítanými znaleckými posudkami I. C. Z. I. I., prečítanými výpoveďami znalca I. C. Z. I. I., lekáorskými správami, správami a posudkami na obžalovaného a odpisom z registra trestov súd zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný uviedol, že keď čakal pri pohostinstve U. kamaráta S. O., zavola mu poškodený, či sa môžu stretnúť. Poškodený tam prišiel aj s Q. H., a volal obžalovaného sadnúť si do auta, čo odmietol, lebo sa obával, že ho odtiaľ odvezú a zbijú. Poškodený podozrieval obžalovaného, že mu ukradol bicykel, ale to mal urobiť nejaký Róm T. F. R., pričom poškodený si stále myslel, že to bol obžalovaný a nevedel prekusnúť, že obžalovaný je v tom nevinne. Poškodený s H. ho začali šklbať, trhať, pričom na terase pohostinstva boli ľudia. Obžalovaný išiel do pohostinstva U., aby zavola policajtov. Poškodený napadol obžalovaného tak, že ho pästou udrel do ľavej časti tváre medzi uchom a lícom, čo mu aj opuchlo, na to obžalovaný reflexívne reagoval tak, že mu jednu vrátil, teda udrel poškodeného ľavou pästou niekde za uchom, na čo si poškodený ako keby kvokol a hneď sa postavil. Obžalovaný sa len bránil, potom začal kričať, že zavola policajtov a utekal preč a za ním utekal H., ktorý ho podkopol na zem. Dobehol tam poškodený, potkol sa a spadol tvárou na betón, pustila sa mu krv a zostal ležať. Skutok videli S. O. Z. H. M., ktorá tam prichádzala. Potom prišli policajti, po ktorých obžalovaný chcel, aby si zapísali svedkov, ale oni mu dali putá. Obžalovaný bol po napadnutí poškodeným v nemocnici na ošetrení o čom predložil prepúšťacu správu. Týždeň po skutku mu poškodený povedal, že ak mu dá 10.000 eur stiahne trestné oznámenie, na čo obžalovaný uviedol, že toľko peňazí nemá. O dva týždne stretol poškodeného, normálne behal na aute, takže videl, chodil do roboty.

Obžalovaný doplnil, že on aj poškodený v minulosti boxovali, pričom poškodený mal byť vo francúzskej légii a v minulosti napadol obžalovaného a natrhol mu ucho.

Obžalovaný bol v čase skutku pod vplyvom pervitínu, keďže v tom čase užíval drogy, na ktoré si zarábala brigádami, ale potom bol v U. 21 dní na odvykačke.

Obžalovaný predložil lekáorskú správu z nemocnice v C., kde bol hospitalizovaný od 28.10.2019 o 00:03 hod. do 29.10.2019 o 10:00 hod., z ktorej vyplýva, že uviedol, že bol asi o 20:00 hod. napadnutý poškodeným pästou do tváre vľavo a kopancom do chrbta, pričom röntgenové a CT vyšetrenia boli negatívne, vonkajšie poranenia mu neboli zistené, okrem citlivosti ľavého líca a oblasti chrbtice. Obžalovaný mal pozitívne výsledky na amfetamín a metamfetamín.

Poškodený uviedol, že mu zmizol bicykel, ktorým chodil do práce, čo ohlásil na polícii a pýtal sa známych, pričom viacero ľudí mu povedalo, že ho zobral obžalovaný, preto ho kontaktoval, čo je s tým bicyklom. Zistilo sa, že bicykel predal I. X. do R., ktorý poškodenému potvrdil, že mu ho priniesol T., ale peniaze ani bicykel mu nevráti, má si to riešiť s T.. Poškodený sa skontaktoval s obžalovaným a išiel za ním pred pohostinstvo U., kde sa rozprávali. Obžalovaný priznal, že bicykel má, že ho do dvoch dní prinesie, volal pred ním do R. tomu I., že pre ten bicykel príde. Bola tam nejaká výmena názorov, celá debata sa ukončovala a keď sa poškodený otočil, prišla rana do pravej oblasti tváre. Obžalovaný mal na ruke dva veľké pečatné prstene, ktorými ho udrel. Poškodený padol na kolená, pričom vedľa neho stál Q. H.. Celý incident trval asi sekundu. Poškodený nestihol zareagovať na úder asi preto, že obžalovaný je športovec, ovláda bojové umenia. Ako sa chytil poškodený za hlavu, cítil, že mu tečie krv a má to opuchnuté. H. sa rozbehol za obžalovaným, utekali od U. smerom do mesta. Poškodený počul len krik obžalovaného

No pod', no pod', mal problém udržať rovnováhu, zdvihol hlavu, obžalovaný oproti nemu stál, rozmáchal rukami, poškodený sa iba sklonil a zhodil ho na zem. Poškodený tvárou na zem nespadol. Dobehol H., ktorému povedal nech obžalovaného nebije, nech zavolá políciu, že má asi vážne zranenia. Poškodený si sadol na obrubník a H. držal obžalovaného, ktorý kričal, že bol napadnutý, nech mu pomôžu ľudia, ktorí sa začali zastavovať. Poškodený si zavola sanitku, potil sa a zvracal. Potom prišla aj polícia, ktorej obžalovaný tvrdil, že on je poškodený. Poškodeného odviezli do nemocnice, kde celú noc vracal, bol na JIS a sestričky mu povedali, že prišiel na pohotovosť aj obžalovaný, u ktorého zistili, že je nadrogovaný. Poškodený uviedol, že ovláda brazílske džudžicu na amatérskej úrovni a vo francúzskej légii nikdy nebol.

Poškodený mal zaseknutý sval, ktorý hýbe okom, rozdvojené videnie, opuchnuté oko, tak že naň nevidel. Čakalo sa, kým to odpuchne, aby ho operovali. Potom mal stále to rozdvojené videnie. Obžalovaný ho kontaktoval, stretli sa na Teplickej ulici, bol stále opuchnutý a obžalovaný mu tvrdil, že ho to mrzí a že to tak nechcel. Poškodený aj na polícii uviedol, že sa ho snaží obžalovaný ovplyvňovať, chcel mu dať peniaze, avšak keďže ho pozná od základnej škody, vie, že peniaze nemá a ak by mal, pochádzali by z trestnej činnosti. Doba liečenia trvala asi 2 mesiace aj viac, poškodený musel rehabilitovať oko, aby sa všetko obnovilo. K nedostaveniu sa na plánovanú kontrolu dňa 4.12.2019, ale až 18.12.2019, poškodený uviedol, že už si nepamätá prečo zmenil termín, možno mal pracovné povinnosti, inak na kontroly chodil riadne. Poškodený podniká v administratívnej oblasti, čo mu sťažilo kvôli poškodenému oku prácu, lebo keď napríklad pozeral excelovské tabuľky na pravej strane sa mu tie tabuľky vlnili. Má jazvy na sietnici a na pravé oko nevie zaostriť. Liečil sa prevažne doma, pričom pre zranenia tváre a oka ho bolela hlava, nemohol spať, nemohol sa otočiť doprava.

Svedok Q. H. uviedol, že poškodenému volal obžalovaný, že sa s ním chce stretnúť, tak išli za ním pred pohostinstvo U.. Kamarátsky sa bavili, že obžalovaný mal poškodenému ukradnúť bicykel a nevedel, že patrí poškodenému, poškodený chcel ten bicykel späť. Tak obžalovaný volal X. S. R., ktorému ho predal a dohodol sa, že do dvoch dní príde pre bicykel. Obžalovaný sa ospravedlňoval poškodenému, že nevedel, že je to jeho bicykel. Potom prišiel obžalovaného kamarát, pozdravil obžalovaného a ako sa svedok s poškodeným otočili, obžalovaný zákerne ľavou rukou silno udel poškodeného do tváre do oblasti oka pečatnými prsteňmi, čo nosí na rukách, čo zreteľne videl. Poškodený si po údere kľakol, tvár mu zaliala krv a obžalovaný začal utekať, preto sa za ním rozbehol. Obžalovaný sa postavil proti svedkovi a vykrikoval No pod', no pod', poškodený sa hodil obžalovanému na nohy, zvalil ho a potom zavolali políciu a sanitku, lebo poškodený odpadával. Pred úderom obžalovaného k inej ako verbálnej hádke nedošlo.

Svedok S. O. uviedol, že išiel domov, pričom sa mal stretnúť s obžalovaným, nakoľko býva hneď vedľa pohostinstva U.. Ako prišiel pred pohostinstvo tak asi na 20 metrov videl tri osoby vedľa seba, z ktorých poznal len obžalovaného, ako sa hádajú. Videl nejaký úder, zdá sa mu, že tento úder dostal obžalovaný, ale nevie od koho, preto keď videl, že sa bijú, išiel radšej domov.

Svedkyňa H. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že mala dohodnuté stretnutie s obžalovaným pred pohostinstvom U. a ako tam prichádzala, počula krik a zo vzdialenosti približne 10 metrov videla, ako poškodený napadol asi rukou obžalovaného ako prvý, a to viacerými údermi asi štyrmi až piatimi a ako ho chceli s Q. H. zobrať do auta. Obžalovaný sa snažil brániť a ľavou rukou udel poškodeného do tváre a brucha (ale svedkyňa ukazovala na hrudník), na čo poškodený ľahol na zem a obžalovaný tam zostal stáť. Potom tam prišla polícia a riešila, čo sa stalo, a ju poslali preč.

K rozporom vo výpovedi z prípravného konania ohľadom vzdialenosti, z ktorej incident videla, svedkyňa uviedla, že nevie ako sa do výpovede z prípravného konania dostala vzdialenosť 80 metrov, aj keď presnú vzdialenosť nevie uviesť. K počtu úderov poškodeného obvinenému svedkyňa nevedela vysvetliť rozpor, prečo v prípravnom konaní uviedla jeden úder a teraz 4 až 5, povedala to približne. K rozporu ohľadom toho, že obžalovaný po údere poškodeného utekal, čo uviedla v prípravnom konaní, svedkyňa povedala, že si to nepamätá, lieči sa na drogy, aktuálne berie lieky a neužíva drogy. Drogovo závislá bola 3 - 4 roky, v čase keď videla incident a vypovedala na polícii nebola pod vplyvom drog. Situáciu si lepšie pamätala v prípravnom konaní.

Svedok Q. X., policajt, ktorý bol vyslaný k fyzickému napadnutiu pred pohostinstvo U., uviedol, že keď prišiel na miesto, poškodený sedel na chodníku, držal sa za hlavu, bolo mu zle, sťažoval sa na bolesť hlavy, myslí, že aj vracal. Obžalovaný stál pár metrov ďalej, nikto sa už nenapádal. Okrem týchto osôb sa tam nachádzala jedna pani, ktorá poškodenému pomáhala a pár ľudí, ktorí vybehli z pohostinstva.

Nikto z týchto osôb však nevedel k napadnutiu nič povedať, nakoľko prišli na miesto až po incidente, inak vždy zisťujú mená svedkov. Poškodený tvrdil, že ho napadol obžalovaný a ten tvrdil, že sa iba bránil. Poškodeného zobrala sanitka do nemocnice a obžalovaného eskortovali k ďalším úkonom na políciu, kde podal vysvetlenie. Nepamätá si, že by na obžalovanom videl nejaké zranenia.

Svedok I. X. uviedol, že má záložňu. Obžalovaného pozná niekoľko rokov z tréningov a poškodeného pozná, lebo ho kontaktoval, že hľadá svoj ukradnutý bicykel, aj sa s ním chcel poškodený stretnúť a vyhrážal sa mu, že ho zbije. Obžalovaný mu nejaký bicykel predal, pričom za svedkom boli aj policajti z C., ukazovali mu fotky hľadaného bicykla, ale to bol iný bicykel ako mal od obžalovaného. Policajtom povedal o vyhrážaní sa zo strany poškodeného a tí povedali, že to vyriešia. Keď svedka kontaktoval poškodený, povedal mu svedok, že si to má poškodený riešiť s obžalovaným. Nepamätá si, či v čase skutku telefonoval s obžalovaným.

Zo znaleckého posudku č. 020/20 I.. I. C., znalca z odvetvia chirurgia, traumatológia, vyplýva, že poškodený pri incidente utrpel:

- pomliaždenie mäkkých tkanív tváre s krvným výronom v oblasti horného i dolného viečka pravého oka s prejavmi vegetatívnej symptomatológie, ktoré zranenie je ľahké s dobou liečenia 2 - 3 týždne a môže sa prejavovať podobne ako otras mozgu, teda nauzea, zvracanie, bolesť hlavy,
- tržne zmliaždenú ranu v oblasti viečka pravého oka, ktoré zranenie je ľahké s dobou liečenia 1 - 2 týždne,
- hydraulickú zlomeninu spodiny pravej očnice, s pretlakom tukového tkaniva do čelustnej dutiny a zakrvácaním do čelustnej dutiny vpravo, ktoré zranenie je ľahké s dobou liečenia 4-5 týždňov, a
- pomliaždenie bulbu pravého oka so zakrvácaním do spojivkového vaku a lamelar hole - lamelárna makulárna diera (LMH je vitreoretinálna porucha charakterizovaná nepravidelným foveálnym obrysom, zlomením vnútornej fovey dehiscenciou vnútornej sietnice s neporušenými foveálnymi fotoreceptormi), ktoré vo väčšine prípadov vzniká bez príčiny a lieči sa chirurgicky, čo u poškodeného nebolo indikované, pričom ide o zranenia ľahké s dobou liečenia 2-3 týždne.

Zranenie poškodeného vzniklo priamym pôsobením tvrdého, tupého predmetu, ktorý pôsobil na miesta, kde vznikli známky zranenia. Násilie smerovalo proti poškodenému spredu, hlavne z pravej strany z pohľadu poškodeného a bolo vedené do oblasti tváre vpravo so silnou intenzitou, pričom predmetom mohla byť ruka útočníka zovretá v päšť alebo úder nohou kopnutím, a to aj vo forme jedného úderu. Celková doba liečenia a obmedzenia na bežnom spôsobe života je podľa znalca do 5 týždňov.

Čo sa týkalo kontrol pre lamelárnu makulárnu dieru na očnej ambulancii po 20.11.2019 išlo skôr o sledovanie ako liečbu, keďže pri vyšetrení 31.10.2019 bola indikovaná liečba kortikoidmi a nie operačná. Pri vyšetreniach 20.11.2019 a 18.12.2019 bol zistený na OCT len náznak výpadku, bez progresie, pričom sietnica bola priložená a nemala tendenciu sa oddeľovať.

Znalec ohodnotil zlomeninu spodiny očnice liečenú operačne na 80 bodov, pomliaždenie bulbu oka na 40 bodov, ranu na tvári na 5 bodov a pomliaždenie hlavy s vegetatívnou symptomatológiou na 10 bodov, teda celkovo 135 bodov, čo pri hodnote bodu 20,26 eur, predstavuje sumu 2.735,10 eur.

Znalec vypracoval znalecký posudok po konzultácii s očnou lekárkou I.. S. Y..

V prečítanej výpovedi znalec I.. C. uviedol, že aj po oboznámení sa zo znaleckým posudkom I.. I. I. zotrváva na záveroch svojho znaleckého posudku. K lameláru hole uviedol, že nevytlúčil, že by nemohla vzniknúť úrazom. Čo sa týka doby liečenia znalec uviedol, že pri vyšetrení 20.11.2019 na očnej ambulancii bol u poškodeného zistený zvýšený vnútro očnicový tlak, pričom poškodený mal prísť na kontrolu 4.12.2019, avšak prišiel až o 2 týždne, kedy mal vnútro očnicový tlak v norme. Pokiaľ by sa poškodený dostavil na plánovanú kontrolu, bol by jeho stav s najväčšou pravdepodobnosťou v norme a stabilizovaný.

Zo znaleckého posudku č. 5/2020 I.. I. I., C., znalkyne z odvetvia oftalmológia, vyplýva, že poškodený pri incidente utrpel:

- hydraulickú zlomeninu s prepacom dna spodiny pravej očnice,
- zlomeninu zigomatikomaxilárneho komplexu (ZMK) vpravo,
- viacúlomkovú zlomeninu vnútornej strany očnice vpravo s následným dvojitém videním vyžadujúce operačné riešenie,
- pomliaždenie pravého oka (lamelárnu dieru sietnice so znížením videnia ako následok opuchu sietnice po pomliaždení oka),
- dočasne zvýšený vnútroočný tlak po úraze vyžadujúci lokálnu liečbu,
- tržnú ranu v obočí vpravo vyžadujúcu suturu,

- simplexnú fraktúru mediálnej steny pravej maxilárnej (čelustnej) dutiny a
- zakrvácanie do maxilárneho a ethmoideálneho sínusu (hornej čelustnej a nosovej dutiny) vpravo.

K vzniku úrazu u poškodeného došlo pôsobením tupého násilia na očnicu a oko silou strednej intenzity. Podľa CT vyšetrenia došlo u poškodeného k fraktúram spodnej, vonkajšej aj vnútornej strany očnice s vyhreznutím retrobulbárneho tuku a očného svalu spolu so zlomeninami kostí čelustnej aj nosovej dutiny so zakrvácaním. Špeciálnym typom poranenia očnice sú tzv. blow out (hydraulické) fraktúry, ktoré spôsobuje dopad predmetu na oko, ktorý je menší ako priemer okrajov očnice, pričom najčastejšie ide o úder päšťou.

Poškodený bol v priamej súvislosti so zranením výrazne obmedzený na bežnom spôsobe života, a to hospitalizáciou, nevyhnutným chirurgickým zákrokom, výraznou bolestivosťou mnohopočetných zlomenín, znecitlivením časti tváre a horných zubov, zákazom smrkania, opuchom pravej strany tváre a viečok, dvojitým videním, zhoršením centrálného videnia - čo mu znemožnilo zaradenie do pracovného života aj voľnočasové aktivity. Ďalším obmedzením bola nutnosť pravidelnej aplikácie liekov celkovo aj lokálne a nevyhnutnosť ortoptických cvičení pre dvojité videnie.

Z medicínskeho hľadiska ide o zranenie s výraznou bolestivosťou, ktorá môže pretrvávať aj viac ako 5 týždňov po úraze. Opuch dolného viečka a zakrvácanie spojovky bolo popísané pri kontrole 25.11.2019. Dvojité videnie pravého oka po úraze a operácii pretrvávalo aj 18.12.2019 (viac ako 6 týždňov od úrazu) s rizikom trvalého poškodenia. Porušenie centrálného videnia bolo v liečbe aj 18.12.2019 s odporúčaním aplikácie lokálnej liečby ešte jeden mesiac. Poškodený mal viac ako 6 týždňov po úraze pooperačnú jazvu na dolnom viečku pravého oka, zníženie centrálného videnia pravého oka na 60% plného vízusu a dvojité videnie, ktoré sa môže spontánne upraviť väčšinou až po 8 mesiacoch od úrazu. Trvalé následky v zmysle pretrvávajúceho dvojitého videnia, zhoršenia centrálného videnia, chronických zápalov dutín, trvalého brnenia v časti tváre ako aj vznik asymetrie pravej očnej štrbiny pre vklesnutie oka do očnej štrbiny po úbytku retrobulbárneho tuku bude možné prehodnotiť až po jednom roku od úrazu.

V prečítanej výpovedi znalkyňa I.. I. uviedla, že pri očnom vyšetrení dňa 18.12.2019 bolo popísané dvojité videnie pri pohľade dolu, videnie pravého oka po úraze bolo s korekciou 60% normy, vnútroočný tlak bol po liečbe v norme, na sietnici pri špecializovanom vyšetrení boli popísané zmeny, ktoré si vyžiadali ešte lokálnu liečbu 1 mesiac, na základe čoho možno povedať, že obmedzenia na bežnom spôsobe života u poškodeného trvalo viac ako 6 týždňov. Dvojité videnie, vnútroočný tlak a zmeny na sietnici neumožňujú plnohodnotné videnie do blízka ani do diaľky. Pri vyšetrení viac ako 6 týždňov od úrazu boli prítomné zmeny na očnom svale aj na zadnom póle oka. Dovtedy si pacient aj liečil zvýšený vnútroočný tlak, ktorý bol spôsobený mechanizmom úrazu po pomliaždení oka. Liečba a obmedzenia obvyklého spôsobu života trvala viac ako 6 týždňov od úrazu. Znalkyňa dodala, že lamelárna diera makuly pravého oka popisovaná v očnom vyšetrení 20.11.2019 jednoznačne súvisí s kontúziou pravého oka, teda bola vyvolaná mechanizmom úrazu.

Všeobecná zdravotná poisťovňa vyčíslila náklady na zdravotnú starostlivosť poškodeného na celkovú sumu 3.417,26 eur, pozostávajúcu z nákladov za ústavnú starostlivosť v sume 3.157,89 eur, za špecializovanú ambulantnú starostlivosť v sume 105,15 eur, za lekársku službu prvej pomoci v sume 108,46 eur, za spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky v sume 34,27 eur, za lieky v sume 5,37 eur a za dopravu v sume 6,12 eur.

Z lekárskeho správ poškodeného vyplýva, že poškodený bol od 29.10.2019 do 3.11.2019 hospitalizovaný na klinike ústnej, tvárovej a čelustnej chirurgie Univerzitetnej nemocnice Bratislava Ružinov, kde bol dňa 2.11.2019 operovaný, kontrola mu bola určená na 11.11.2019, ktorú absolvoval a ďalšia kontrola bola určená o 14 dní, a tú absolvoval dňa 25.11.2019 s tým, že ďalšia kontrola bude o 1 mesiac.

Z lekárskeho správ očnej ambulancie Univerzitetnej nemocnice Bratislava Ružinov od I.. G. vyplýva, že dňa 31.10.2019 bola s očnou lekárkou konzultovaná potreba prítomnosti oftalmochirurga pri operácii, čo nebolo nutné, kontrola poškodenému bola určená na 20.11.2019, ktorej sa zúčastnil a následná kontrola bola určená na 4.12.2019, ktorej sa poškodený nezúčastnil, ale prišiel až dňa 18.12.2019, kedy mu boli predpísané lieky a ďalšia kontrola bola určená na 20.1.2020.

Práceschopnosť mal poškodený vypísanú najskôr do 30.11.2019 a následne do 31.12.2019.

Od obžalovaného predloženej sms komunikácie medzi poškodeným a obžalovaným zo dňa 16.11.2019 vyplýva, že obžalovaný sa pýta poškodeného, či bude tak za pol hodinu doma, na čo poškodených uvádza, že až navečer okolo šiestej, pričom následne poškodený o 16:34 hod. oznamuje, že za pol hodinu sa môžu stretnúť a potom si vzájomnými sms dohadujú, kde sú a kde sa stretnú.

Obžalovaný má v registri priestupkov od roku 2015 do februára 2021 celkovo 6 postihnutí za priestupky rôzneho charakteru (priestupok proti majetku, dopravné priestupky, či porušenia zákazu vychádzania) so sankciami od napomenutia po pokutu 500 eur so zákazom činnosti na 24 mesiacov.

Obžalovaný má v registri trestov záznamy o troch odsúdeniach. Prvé je z roku 2016, kde bol odsúdený za prečiny podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol ukladaný podmienený trest odňatia slobody, v ktorého skúšobnej dobe sa osvedčil.

Trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/41/2019 zo dňa 11.9.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.9.2019, bol obžalovaný odsúdený za prečin krádeže na trest odňatia slobody 8 mesiacov, ktorý mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 3 roky do 21.9.2022.

Trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/58/2020 zo dňa 17.9.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.10.2020, bol obžalovaný odsúdený za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla na súhrnný trest odňatia slobody 10 mesiacov, ktorý mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 3 roky, pričom súd zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/41/2019.

Podľa § 156 odsek 1, odsek 3, písmeno c) Trestného zákona, kto inému úmyselne ublíži na zdraví a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

Podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel páchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku.

Skutočnosť, že obžalovaný fyzicky napadol poškodeného tak, že ho udel ľavou rukou zovretou v päšť do tváre, do oblasti pravého oka, mal súd preukázanú z výpovede poškodeného, svedka H. a aj samotného obžalovaného. Poškodený so svedkom H. zhodne uviedli, že sa poškodený rozprával s obžalovaným, debata sa končila, prišiel tam kamarát obžalovaného, na čo sa poškodený a svedok otočili a vtedy obžalovaný ľavou päťou udel do oblasti pravého oka poškodeného, ktorý úder nečakal a padol na kolená. Obžalovaný potvrdil, že ľavou päťou udel poškodeného, avšak jeho úder mal byť len reflexívnou reakciou na úder päťou od poškodeného na jeho ľavú časť tváre medzi uchom a lícom. Poškodený so svedkom H. popreli, že by pred úderom obžalovaného poškodený udel obžalovaného, avšak potvrdili verbálnu hádku medzi poškodeným a obžalovaným ohľadom odcudzeného bicykla poškodeného. Aj obžalovaný potvrdil, že sa s poškodeným stretol ohľadom odcudzeného bicykla, pričom obžalovaný uviedol, že poškodený ho podozrieval z odcudzenia bicykla, ale obžalovaný mu tvrdil, že mu bicykel odcudzil nejaký Róm T. F. R., že on je v tom nevinne, čo poškodený nevedel prekusnúť, preto ho udel, čo mu obžalovaný vrátil. Poškodený so svedkom H. situáciu pred napadnutím opisujú odlišne, a to tak, že obžalovaný sa k odcudzeniu bicykla priznal s tým, že nevedel, že je

poškodeného a potom volal svedkovi X. S. R., ktorému bicykel predal, že tento vráti. Svedok X. potvrdil, že ho poškodený kontaktoval ohľadom odcudzeného bicykla, ktorý mu mal predať obžalovaný, ale poškodeného odkázal, aby si to vybavil s poškodeným, pričom nevedel uviesť, či v čase skutku volal s obžalovaným. Svedok X. uviedol, že ohľadom bicykla poškodeného bola za ním aj polícia, ale bicykel, ktorý mu predal obžalovaný, bol podľa svedka iný ako ten, čo hľadala polícia. Čo sa týka rozdielných tvrdení obžalovaného a poškodeného vo vzťahu k okolnostiam ohľadom odcudzenia bicykla, má súd za to, že objasňovanie týchto okolností nemá zásadný vplyv na posúdenie naplnenia znakov skutkových podstat daných prečinov obžalovaným.

K okolnosti, či úderu obžalovaného predchádzal úder poškodeného, sa vyjadrili aj svedok S. O., ktorý pred pohostinstvom videl tri osoby, z ktorých poznal len obžalovaného a zdalo sa mu, že nejaký úder dostal obžalovaný, ale nevie od koho, a svedkyňa H. M., ktorá uviedla, že videla ako štyrmi až piatimi údermi napadol poškodený obžalovaného, ktorý sa snažil brániť a ľavou rukou udrel poškodeného do tváre a brucha, na čo poškodený ľahol na zem. Výpoveď svedka O. ohľadom toho, či mal poškodený udrieť obžalovaného, nie je jednoznačná, nakoľko uviedol, že sa mu zdalo, že obžalovaný dostal úder. Čo sa týka svedkyne M. táto na hlavnom pojednávaní opísala situáciu ohľadom počtu úderov úplne odlišne ako obžalovaný, ktorý tvrdil, že jeho jeden úder bol reflexívnou reakciou na jeden úder poškodeného, a taktiež opísala situáciu odlišne ako poškodený, ktorý taktiež potvrdil, že dostal len jeden úder päťou od obžalovaného. Svedkyňa M. na hlavnom pojednávaní opísala situáciu odlišne ako v prípravnom konaní, aj čo sa týka spávania obžalovaného po údere ohľadom toho, či zostal stáť alebo utekal, pričom vzniknuté rozpory nevedela vysvetliť a poukázala na to, že sa lieči od drogovej závislosti. Hoci svedkyňa uviedla, že v čase incidentu nebola pod vplyvom drog, nie je možné toto jej tvrdenie verifikovať. Okrem toho nie je zrejmé, prečo na hlavnom pojednávaní situáciu opísala odlišne ako v prípravnom konaní, ktorú si podľa nej lepšie pamätá, ak tvrdí, že v prípravnom konaní nebola pod vplyvom drog a aktuálne sa lieči. Svedkovia O. Z. M. tak dostatočne vierohodne nepotvrdili verziu obžalovaného, že jeho úder bol reakciou na úder poškodeného. Okrem toho, ak by aj úderu obžalovaného predchádzal úder poškodeného, tento musel byť minimálnej intenzity, keďže na tvári obžalovaného nezanechal žiadne viditeľné následky, čo vyplýva aj z lekárskej správy obžalovaného, keď sa po polnoci dostavil na pohotovosť, pričom v správe nie sú opísané žiadne viditeľné poranenia, ale je v nej uvedená citlivosť líca a chrčnice, čo je subjektívny údaj. Naproti tomu úder obžalovaného bol silnej intenzity, čo nezodpovedá obrannej, či reflexívnej reakcii, ale svedčí o útočnej reakcii. Obžalovaný evidentne poškodeného udrel takým silným úderom päťou, že jeho úver nemožno považovať za obranu, aj keby tomu predchádzal nejaký úder zo strany poškodeného. Obžalovaný sa nachádzal pred pohostinstvom, kde podľa neho boli ľudia aj na terase, teda na otvorenom priestranstve s možnosťou odísť, či privolať si pomoc, pokiaľ by mal obavu z poškodeného a svedka H., čo však neurobil, ale naopak úderom silnej intenzity napadol poškodeného, čo ani za danej situácie nemožno považovať za obranu, či primeranú obranu. Samotné umiestnenie úderu na pravé oko poškodeného, keďže prišlo k takým zraneniam očné a oka, ktoré zodpovedajú tomu, že predmet, ktorý je menší ako priemer okrajov očné a oka, v danom prípade päť obžalovaného, svedčí o tom, že poškodený v čase úderu nestál tvárou k obžalovanému, čo by zodpovedalo verzii obžalovaného, že reflexívne reagoval na úder poškodeného, ale o tom, že poškodený mal mierne pootočenú hlavu na pravú stranu, keďže úder ľavou päťou obžalovaného smeroval do pravej očné a nie na pravý spánok poškodeného, ako by tomu bolo keby stáli oproti sebe, keďže úder obžalovaného podľa jeho intenzity musel byť aj s náprahom. Zraneniu poškodeného tak plne zodpovedá jeho verzia, že sa v čase úderu otáčal za osobou, ktorá zdravila obžalovaného a v takom prípade bola jeho hlava pootočená k úderu priamo pravým okom.

K intenzite úderu obžalovaného treba podotknúť, že v minulosti boxoval, takže musí mať praktické skúsenosti s regulovaním sily úderu päťou ako aj s jeho smerovaním, čo vylučuje, že by obžalovaný mohol tak silnou intenzitou udrieť poškodeného len reflexívnou, obranou reakciou bez úmyslu vážne ublížiť poškodenému.

Takto vyhodnoteným dokazovaním mal súd preukázané, že úder obžalovaného ľavou päťou do pravého oka poškodeného, ktorý úder obžalovaný nepopiera, bol útočným a neočakávaným úderom silnej intenzity, ktorý priamo zasiahol pravú očnicu a oko poškodeného. O intenzite úderu a miere prekvapenia svedčí aj to, že poškodený po údere padol na kolená a zostal dezorientovaný. Všetky zranenia, ktoré mal poškodený, boli spôsobené jediným úderom päťou obžalovaného. Nebolo preukázané, ako tvrdil obžalovaný, že by poškodený spadol tvárou na obrubník a tým si spôsobil vzniknuté zranenia. Okrem toho ani zranenie poškodeného podľa oboch znaleckých posudkov nezodpovedá pádu na obrubník.

Čo sa týka následkov úderu päťou obžalovaného, súd mal obomi znaleckými posudkami z odboru zdravotníctva od I. C. aj I. I. zhodne preukázané, že poškodený utrpel nasledujúce zranenia: hydraulickú

zlomeninu s prepadom dna spodiny pravej očnice, zlomeninu zigomatikomaxilárneho komplexu vpravo, viacúlomkovú zlomeninu vnútornej strany očnice vpravo s následným dvojitém videním vyžadujúce operačné riešenie, pomliaždenie pravého oka (lamelárnu dieru sietnice so znížením videnia ako následok opuchu sietnice po pomliaždení oka), dočasne zvýšený vnútroočný tlak po úraze vyžadujúci lokálnu liečbu, tržnú ranu v obočí vpravo vyžadujúcu suturu, simplexnú fraktúru mediálnej steny pravej maxilárnej (čelustnej) dutiny a zakrvácanie do maxilárneho a ethmoideálneho sínusu (hornej čelustnej a nosovej dutiny) vpravo. Znalec I.. C. k lamelárnej makulárnej diere síce uviedol, že vo väčšine prípadov vzniká bez príčiny, avšak nevylúčil, že mohla vzniknúť úrazom, pričom znalkyňa I.. I. z odvetvia oftalmológia uviedla, že lamelárna diera makuly pravého oka popisovaná pri očnom vyšetrení dňa 20.11.2019 jednoznačne súvisí s kontúziou oka, teda bola vyvolaná mechanizmom úrazu. Oba znalecké posudky tak zhodne popisujú vzniknuté zranenia poškodeného, rozdiel medzi nimi je v posúdení doby liečenia vzniknutých zranení poškodeného a s tým súvisiacim obmedzením poškodeného, aj to len vo vzťahu k pomliaždeniu pravého oka, nakoľko vo vzťahu k viacpočetným zlomeninám v oblasti pravého oka, nebol medzi znalcami rozpor v dobe liečenia týchto zlomení ani doby obmedzenia poškodeného v súvislosti s nimi, kde sa obaja znalci zhodli na dobe liečenia do 5 týždňov, čo by zodpovedalo nie ľahkej ujme na zdraví.

Čo sa týka pomliaždenia pravého oka poškodeného, znalec I.. C. uviedol, že po 20.11.2019 sa kontroly pre lamelárnu makulárnu dieru týkali skôr sledovania stavu ako liečby, keďže pri vyšetrení 31.10.2019 bola indikovaná liečba kortikoidmi a nie operačná, i s poukazom na to, že pri vyšetreniach 20.11.2019 a 18.12.2019 bol zistený na OCT len náznak výpadku. Naproti tomu znalkyňa I.. I. uviedla, že ešte pri očnom vyšetrení dňa 18.12.2019 bolo popísané dvojité videnie pri pohľade dolu (čo by sa dalo vyhodnotiť ako subjektívny údaj poškodeného), videnie pravého oka po úraze s korekciou 60% normy, vnútro očný tlak v norme, avšak na sietnici pri špecializovanom vyšetrení boli popísané zmeny (čo nemožno vyhodnotiť ako subjektívny údaj poškodeného, keďže išlo o špecializované prístrojové vyšetrenie sietnice poškodeného), ktoré si ešte vyžiadali lokálnu liečbu 1 mesiac. Znalkyňa I.. I. tak jednoznačne uviedla, že pomliaždenie pravého oka poškodeného si vyžadovalo na základe špecializovaného prístrojového vyšetrenia zo dňa 18.12.2019, kedy boli prítomné zmeny na očnom svale aj na zdanom póle oka, ešte lokálnu liečbu jeden mesiac, teda doba liečenia poškodeného a tým aj jeho obmedzenie na bežnom spôsobe života trvalo viac ako 6 týždňov, keďže dvojité videnie, vnútroočný tlak a zmeny na sietnici neumožňujú plnohodnotné videnie do blízka ani do diaľky. Okolnosť, že poškodený bol na kontrole v očnej ambulancii dňa 18.12.2019, a nie plánovaný deň 4.12.2019, teda pred uplynutím 6 týždňov od úrazu, nemala vplyv na posúdenie doby liečenia, nakoľko ešte pri vyšetrení dňa 18.12.2019 boli objektívne zistené zmeny na sietnici oka poškodeného, ktoré si vyžiadali lokálnu liečbu. Teda doba liečenia s obmedzením na bežnom spôsobe života poškodeného trvala viac ako 6 týždňov, vychádzajúc zo špecializovaného prístrojového vyšetrenia a nielen zo subjektívneho tvrdenia poškodeného o dvojitom videní. Dôvodom, pre ktorý súd prihliadol na závery znaleckého posudku znalkyne I.. I. a jej výpoveď aj ohľadom doby liečenia a obmedzenia poškodeného na bežnom spôsobe života viac ako 6 týždňov, bola skutočnosť, že I.. I. je znalkyňou z odvetvia oftalmológia, teda očné lekárstvo, čo je špecializovaný odbor zaoberajúci sa prevenciou, diagnostikou a liečbou ochorení oka, zatiaľ čo I.. C. je znalcom z odvetvia chirurgia, traumatológia, čo je základný medicínsky odbor, ktorý sa zaoberá diagnostikou a liečbou ochorení a úrazov, ktoré sú liečené chirurgickými metódami. Vzhľadom k tomu, že pomliaždenie pravého oka poškodeného vyžadujúce si liečbu viac ako 6 týždňov, bolo zranením očnej bulvy, ktoré sa neliečilo chirurgicky, má súd za to, že objektívnejšie toto zranenie posúdila znalkyňa priamo z odboru očné lekárstvo a nie znalec z odboru chirurgia.

K návrhu obhajoby na vykonanie kontrolného znaleckého posudku súd uvádza, že tomuto návrhu nevyhovel, nakoľko podané znalecké posudky I.. C. a I.. I. si v zásade neodporujú, znalci v ňom vyjadrili rozdielne stanovisko k dobe liečenia pomliaždenia pravého oka, kde súd zohľadnil závery znaleckého posudku I.. I., keďže ide o znalkyňu špecializujúcu sa na očné lekárstvo, ktorého sa zranenie priamo týkalo, a jednak bola doba liečenia objektivizovaná špecializovaným prístrojovým vyšetrením u poškodeného ešte dňa 18.12.2019 s tým, že má trvať ďalší mesiac, čo už bolo viac ako 6 týždňov od úrazu.

Z takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný poškodenému úmyselne ublížil na zdraví, keďže ho silnou intenzitou udrel ľavou päsťou do oblasti pravého oka, čím mu spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, nakoľko liečenie a doba obmedzenia na bežnom spôsobe života poškodeného trvali dlhšie ako 42 dní a súčasne, keďže obžalovaný udrel päsťou poškodeného pred pohostinstvom, dopustil sa fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol poškodeného. Obžalovaný tak svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek

3 písmeno c) Trestného zákona a súčasne aj prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného vo vzťahu k obom prečinom ako konanie v priamom úmysle, keďže obžalovaný na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadol poškodeného, ktorému ublížil na zdraví a spôsobil mu ťažkú ujmu na zdraví, teda chcel svojím konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

Uznaniu viny obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (úder päťou silnou intenzitou do oblasti hlavy) a najmä jeho následku (hydraulická zlomenina s prepadom dna spodiny pravej očnice, zlomenina zigomatikomaxilárneho komplexu vpravo, viacúlomková zlomenina vnútornej strany očnice vpravo s následným dvojitém videním vyžadujúce operačné riešenie, pomliaždenie pravého oka, dočasne zvýšený vnútroočný tlak, tržná rana v obočí vpravo vyžadujúcu suturu, simplexná fraktúra mediálnej steny pravej maxilárnej dutiny a zakrvácanie do maxilárneho a ethmoideálneho sínusu vpravo), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný (vzhľadom na intenzitu, umiestnenie úderu a voľný priestor pred pohostinstvom, odkiaľ mohol obžalovaný odísť, nemožno úder považovať za obranný) a miere zavinenia obžalovaného, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody, nakoľko súd má za to, že iný druh trestu by dostatočne nezabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatel'om tak, aby mu zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoril podmienky na jeho výchovu k riadnemu životu a súčasne odradil aj iných od páchania trestných činov. Obžalovaný už bol v roku 2016 za ublíženie na zdraví s výtržníctvom odsúdený na podmienkový trest odňatia slobody, v ktorého skúšobnej dobe sa osvedčil, ale potom bol v roku 2019 a 2020 odsúdený za majetkovú trestnú činnosť na podmienkový trest odňatia slobody, ktorý evidentne na neho nemal výchovný vplyv. Súd má za to, že len trest odňatia slobody bude v danom prípade mať dostatočne výchovný vplyv na obžalovaného a bude spĺňať aj generálnu prevenciu.

Pri určovaní výmery trestu súd prihliadol na spôsob spáchania činu, kde zohľadnil, intenzitu a umiestnenie úderu obžalovaného, ktorý evidentne nemal charakter obrannej reakcie, ako aj následky tohto jediného úderu na zdraví poškodeného, ich rozsah, bolestivosť ako aj dobu ich liečenia a s tým spojeného obmedzenia poškodeného na bežnom spôsobe života. Pri posúdení osobnosti obžalovaného a možnosti jeho nápravy, súd posúdil trestnú minulosť obžalovaného ako aj skutočnosť, že obžalovaný sa mal skutku v danej veci dopustiť na začiatku skúšobnej doby, ktorá mu plynula v inej trestnej veci.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov, keďže daným skutkom spáchal prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva a podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený, pričom prihliadol na odsúdenia vo veciach Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/41/2019 a sp. zn. 8T/58/2020. S prihliadnutím na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností ako aj mieru ich závažnosti sa zákonom ustanovená dolná hranica trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného menila tak, že sa zvyšovala o jednu tretinu. Súd ukladal obžalovanému úhrnný trest v zmysle § 41 odsek 1 Trestného zákona, a to podľa § 156 odsek 3 Trestného zákona, ktorý je najprísnejšie trestný a kde je sadzba 2 roky až 5 rokov. Keďže obžalovanému prevládali priťažujúce okolnosti menila sa trestná sadzba na 3 roky až 5 rokov, keďže sa zvyšovala dolná hranica o jednu tretinu. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, teda na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, nakoľko súd má za to, že takýto trest je dostatočný s ohľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti skutku ako aj osobu obžalovaného, zohľadňujúc aj skutočnosť, že predchádzajúce odsúdenia na ktoré súd prihliadal ako na priťažujúcu okolnosť, sa týkali iného druhu trestnej činnosti. Takto uložený trest by mal byť dostatočný na výchovu obžalovaného ako aj na ochranu spoločnosti.

Vzhľadom na to, že obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/41/2019, a to v podstate už nasledujúci mesiac po tom, čo mu začala skúšobná doba plynúť, nemohol súd obžalovanému trest odňatia slobody s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona podmienkovo odložiť.

Keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona.

Vzhľadom na to, že nárok poškodeného G. Y. na náhradu škody za bolesť v sume 2.735,10 eur, mal súd preukázaný zo znaleckého posudku I.. C. a poškodený si nárok riadne a včas uplatnil, súd poškodenému Y. takto preukázaný nárok na náhradu škody priznal, teda obžalovaného zaviazal na jeho úhradu. Čo sa týka nároku poškodeného Y. na náhradu škody z titulu ušlého zisku, k tomuto poškodený nedoložil potrebné doklady na posúdenie uplatnenej výšky tohto nároku, preto súd v tejto časti odkázal poškodeného s jeho nárokom na konanie na civilný proces. Vzhľadom na to, že nárok poškodennej Všeobecnej zdravotnej poisťovne v sume 3.417,26 eur za náklady na zdravotnú starostlivosť, mal súd preukázaný z dokladov predložených poisťovňou a táto si svoj nárok riadne a včas uplatnila, súd obžalovaného zaviazal aj k náhrade tejto škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 odsek 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 odsek 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.